

Tábori ki-kicsoda

Tomszer Miklós

született: a labdarúgó VB legszebb góljának pillanatában

lakcíme: "Hát, Fradi meccs az most nincs, ott nem lehet, esetleg a munkahelyén, de az se biztos."

különös ismertetőjele: piros pólójának hátán "Szürkebarátok" felirat és egy borostüveg található.

Balázs Géza

született: egy szeszföldében látta meg a napvilágot, és ez nagy hatást gyakorolt később életére

lakcíme: aluljárókban, vasutállomáson és minden olyan helyen fellelhető, ahol falfirkák és graffitik díszítik a falat.

különös ismertetőjele: egyik kezében egy Magyar Nemzet, a másikban különböző színű spray-k találhatóak, azért, hogy falfirkákat gyártva tudjon miről cikkezni és szakdolgozatokat írni.

Szalmás Gábor & Lotters Krisztián

születtek: a nyolcas stúdió keverőpultja mögött, az éppen listavezető számok alatt

lakcímkük: CYZ-068 és GS-94 55

különös ismertetőjelük: "ikrek"

Laczó Csaba

született: egy portré exponálásának időtartama alatt

lakcíme: az előhívó oldat, a fixír és egy tekerics film társaságában bárhol elalszik

különös ismertetőjele: szakadt rövidnadrágja

Horváth Macy

született: a nagy kerek erdő legszebb málnásában

lakcíme: csillagos éjszakákon a filagóriában durmol, gitárral a kezében

különös ismertetőjele: autójának dudája a kényszernek engedelmessé válva átalakult mezei csörgővé

Czinszky Gábor és Pogány György

születtek: a CHIP jegyében

lakcímkük: a Hardver és Szoftver nevű bolygókon

különös ismertetőjelük: csak bináris számrendszerben gondolkodnak

Timó

Lajos fecseg

búvalbélelt szélkabát
széllélelt búkabát
szúvalbélelt bélkabát

ha sas lennék,
csak ennék-ennék:
hasas lennék

has, haj, tó

libalomb és combfűrész

ez ám az átminősülés:
nő - zsírban pirulás,
sülés,
legényélet fuccs -
nősülés!

ÚJ ÉS ÁR

egyre csak feszítik a
húrt
eme jogállamban: drágul
a joghurt

mescém:
a szem, az érem és a
domb

cukormáz, mézmáz,
zsfmáz
mi ez?
máz-lista

filozófia:

halva születtem - örökké
élek

paradoxon:
minden kezdet bűdös,
különösen a végbél

MÁSKÉPP

ISZ
P

dörög az ég: korog az
ég hasa
kancsal: kétszemközt -
önmagával
zebra: csik - 16

Kakadu-Ma

Lakitelek, 1992. július 15.

VÍZIÓ IDEGEN FÖLDÖN, BALLADA
EGY HALOTT LÁNYHOZ, aki 18
ÉVESEN a CÍMTELEN MAJDNEM
ZENE VERSEHöz TALÁNYként állt hozzá.

VÍZIÓ

(egy esti műsor hatására)

Rémülten ülök föl. Hangos trappolást hallok a sötétben: trapp- trapp- trapp. Valaki az ágyam felé közeleg, majd megáll. Meredek a homályba és félek. Nagyon félek. Hirtelen meglátom körvonalaikat, de nem merem fölkapcsolni a lámpát. Tágra nyitom a szemem, egyre tisztábban látom.

Ágyam végén gyereklány kuporog. Arcára sűt a Hold. Karját felém nyújtja, sírós szemekkel bámul rám. Mozdulatlan. Megbabonázva nézem az ismerős vonásokat, a körülötte tekerdő, fenékig érő, sáma, szőke haját, zöldes szemét. Tíz évvel ezelőtti önmagammat.

Megpróbálom megfogni a kinyújtott kezét. Tétován mozdulok felé. Kezem átsiklik az övén, mintha semmi, de semmi sem lenne ott. Markolom a levegőt.

A kislány föláll. Szemét továbbra sem veszi le rólam. Arcán mély bánat, fejét ingatja. Lassan hátrál. Hangtalan sír. Kezét búcsúra emeli, aztán eltűnik.

Ülök a sötétben: sajgó szívű sóbálvány. Csak a szememből potyognak a könnyek.

Lovász Andrea

Mai program

1992. július 15. szerda

Ügyeletes táborvezető: Szayly József

Műsorok:

Reggeli élőműsor: SubiDUE

Esti műsor: Lucky Team

Újság: Kakadu-e

Egész napos vendégünk Deutsch Tamás országgyűlési képviselő

- 7.30 Ébresztő, reggeli élőműsor (RÉM)
- 8.00 Reggeli
- 9.00 Reggeli hírosszefoglaló
- 9.15 Rövid műsorértékelés
- 9.20 Rádiós, újságíró etika
- 10.00 Csoportfoglalkozások
- 12.15 Déli krónika
- 12.30 Ebéd
- 17.00 Focimeccs
- 18.00 Vacsora
- 18.45 Esti műsor
- 19.00 Műsormegbeszélés, lapértékelés
- 19.45 Ügyeletátadás
- 20.00 Kincskereső kisködmön
- 23.00 Napzárta, esti mese

Kakadu-Ma

a Diákújságírók Országos Egyesülete
XI. országos rádiós és újságíró
szaklétkörének kiadványa

Felelőtlen szerkesztő:
Rácz Henriett Tünde

Szerkesztő:
Wintermantel Péter

Az írásokat kisütötték,
összegyűrták, formába öntötték:

Gálfi Attila
Gergely Edit
Kovács Zoltán
Laczó Csaba
Lovász Andrea
Molnár Emese
Szabó Tímea
Székely Linda
Tóth Lajos

Technikai főmunkák:
Pogány György és
Czinszky Gábor
(Texoft kft.)

Örök hála:
Báthory Gábornak és
Sára Évának

Készült a Texoft kft. ördögös
masinán
Lakiteleken, 1992. július 14-én

A kiadóhivatal címe:
DUE, 1148. Bp.,
Örs Vezér tér 11. fszt.1.
Tel./üzenet/fax: 164--7977

Kakadu-Ma

Megoldódott a konfliktus

„Megnyugtatóan fejeződött be a tábor vezetője, dr. Tomszer Miklós és Balázs Géza közötti nézeteltérés. A július 14-ii táborgyűlésen az elnök és az alelnök tisztázta a félreértés okát, a Demokratikus Charta visszavonta felhívását és Balázs Géza is elállt a feljelentéstől. Az érintettek leszögezték, hogy minden alapot nélkülöznek az olyan feltevések, melyek szerint mélyebb konfliktus lenne köztük. Ennek bizonyítására közösen takarították ki a tábort. Magatartásukkal, hozzáállásukkal példát kívántak adni a demokratikus megegyezésre.”

DUE Press,

1992. július 14. kedd 24 óra

A hatalmi viszály újabb fejleményei

„Tovább mélyültek az ellentétek a DUE vezetőségében tegnap kirobbant válságban. A két vezető a személyes konfliktusokon túlmutató nyilatkozataiban a tábori médiákat, mint a politikai harc markáns eszközeit jelölte meg. A déli krónikában és az esti fórumon elhangzottak arra engednek következtetni, hogy a szemben álló felek bizonyos hatalmi pozíciókhoz is jutottak az írott és nyomtatott sajtóban.

A tegnap este helyi idő szerint 18.00 órakor megtartott közgyűlésen a plénum előtt fejtette ki álláspontját mindkét érdekelt fél. Nyilatkozataik és a közgyűlés nyilvánosságának reakciói alapján megkérdőjeleződött a Független Tábori Demokratikus Charta legitimitása. Egyesek egyenesen a Charta létét vonták kétségbe, ezt az állítást azonban az elnök bizonyítékokkal alátámasztva visszautasította. Sajnálatos módon megkérdőjelezhető a DUE Press közleményének állítása, melyben az érintettek cáfolják a konfliktus tényét, és állítólagos megegyezésre hivatkoznak.

Egyidejűleg napvilágot láttak olyan vélemények is, melyek szerint az elnök cselekedetével súlyosan sértette az alelnök személyi jogkörét, megátolva a hatáskörébe tartozó döntést (mely szerint kimászik-e a vízből, avagy sem), megsértve ezzel az Alkotmány emberi jogokra vonatkozó paragrafusait. Hírügynökségünk megkereste az ügyben érintett harmadik felet, Szayly József alelnököt is, aki szűkszavú interjúban csak annyit árult el, hogy szakértőivel már megvitatta a fejleményeket, és kommuniké kiadását tervezi. A nyilatkozat további részében arra engedett következtetni, hogy jeles érdeklődést tanúsít az elnökség másik két tagjának küzdelme iránt, és bízik a győzelemben.”

ICPI,

1992. július 15. szerda 2 óra

Táborunk nyugalmas életét az utóbbi napokban felborzolta az egyesület elnöke és alelnöke közötti konfliktus. A hiteles és korrekt tájékoztatás érdekében az eseményeket nem kommentáljuk, nem bocsátkozunk magyarázatokba. Lapunk a kiadott hírugynökségi közlemények tükrében mutatja be a történeteket.

A táborvezető folyamatosan visszaél hatalmával

„A mólóra kikecmergő Balázs Gézárt folyó év július 13-án, hétfőn 14 óra 47 perckor visszadobta a vízbe Tomszer Miklós táborvezető. Ez idáig viccként is felfogható. Azonban Tomszer Miklós másokat is fölbízottatott, hogy ne engedjék kimászni alelnökét. S ez majdnem sikerült, mert mások is visszadobták a zavaros vízbe. Súlyosbító körülmény, hogy mindez hosszú evezés, és kb. 500 méteres úzás után történt, amikor a segítségnyújtás emberi kötelesség. Műnősíti az esetet az is, hogy Tomszer dr. a tábor felelős vezetője, s mellesleg a DUE elnöke is.”

DUE Press

*Röppentyű - csoportfüggetlen lap
1992. július 14. kedd*

Hatalmi harcok a DUE-ban

Fokozódó hatalmi ellentétekre engednek következtetni a DUE tegnapi kirándulásán történtek. Mint ismeretes, tegnap délután magyar idő szerint 14 óra 47 perckor Dr. Tomszer Miklós, a DUE elnöke visszadobta a vízbe Dr. Balázs Géza alelnököt. Az alelnök hatalmi visszaélés vádjával feljelentést intézett az elnök ellen, követelve annak lemondását és nyilvános bocsánatkérését. A vizsály váratlanul érte az egyesületi közéletet, ennek mélységét csak súlyosbítják az egyesületen belül tapasztalható gazdasági anomáliák. Megfigyelők rámutatnak arra, hogy amennyiben a vizsály rendezésére rövid időn belül nem kerül sor, az egyesületet akár gazdasági csőd is fenyegetheti. Szakértők nem tartják lehetetlennek a konfliktus tárgyalásos rendezését, azonban konszenzusra elég esély kínálkozik, mivel a sértett fél igen súlyos feltételeket támasztott a meg egyezéssel szemben, melyek teljesítése igen erősen megbíráthatja az elnök tekintését. Ennek némileg ellentmond, hogy legutóbbi információink szerint az eset óta több egyesületi tag egyetértéséről és támogatásáról biztosította az elnököt.

*ICPI (Independent Camp Press Information),
1992. július 14. kedd. 1 óra*

Nyílt támadás a demokrácia ellen!

*Hatalmi arrogancia Balázs Géza alelnök részéről!
Mentsük meg az elnökünket!
Követeljük Balázs Géza azonnali lemondását!

*Független Tábori Demokratikus Charta,
1992. július 14. kedd 1 óra 30 perc*

Balázs Géza szerint:

"A legnagyobb diákrádiós"

Tegnap, megérkezése napján, *Csanády Lászlóval*, a Pestszenterzsébeti Műszaki Szakközépiskola és Gimnázium tanárával, készítettem interjút. "Áldozatom" kitűnő alanynak bizonyult: kérdéseimre kimerítő válaszokat kaptam.

- *Hogy kezdte rádióni?*

- 1974- ben kezdtem el, de az igazi lökést Pogány György adta, aki akkoriban a Fonotékát vezette a mai Bartókon. Ez egy amatőr rádiósoknak szóló műsor volt. Az egyik adásban a vágást próbálta elmagyarázni, és akkor azt mondtam: nem létezik, hogy én ezt nem tudom megcsinálni. Igazából azonban amatőr filmezéssel kezdtem, jártuk a falvakat, dokumentarista műfajban dolgoztunk. Sajnos az iskolában, ahol tanítok, nincs elég gép ehhez.

- *Mennyire támogatják a tanárok a nálatok működő rádiót?*

- Ha nem sokat kell nekik csinálni, akkor támogatják. Nem is igazán kérem meg őket, hogy segítsenek. A berendezést pedig nem az iskola adja, hanem mi szereztük.

- *Szerinted átveheti egy iskolai rádió a diákönkormányzat szerepét?*

- Most csak azt tudja tenni- bólogat mosolyogva -, tudniillik: a pártállami rendszerrel együtt a diákszervezetek egy része leépült. Most lenne jó kézbe venni a dolgokat, mert a rádióknak is jobb, ha valaki vagy valami mögötte áll, és nem neki kell megvédenie magát. Szívesen elbeszélgetnék a táborlakókkal is erről a témáról.

- *Egy diákönkormányzathoz emberek is kellenek. Nem túl nagy a közönyösség a diákok körében?*

- Nézd, a diákok közönyösek, mert senki sem foglalkozik velük. Hihetetlenül sok tábor volt éveken ezelőtt. Most nincs. Ha mégis van, az úgy kezdődik, hogy végy 15 ezer forintot. Ha majd valaki kezébe veszi az ügyet, akkor elindulhat valami. Most könnyen el lehet bújni. De ha összeszedsz három embert, az általuk végzett munka átsugárzik a többiekre, és biztos vagyok benne, hogy egy fél év múlva már sokakat el kell küldeni, mert túl sokan lesznek.

- *Mióta vagy a Rádió 11- ben, és hogyan kerültél oda?*

- 1985- ben írtam vagy tíz levelet, minden olyan fórumhoz, ahonnan segítséget kaphattam. Azt mondtam, hogy a XI. kerületben csinálnék egy rádiót. Volt egy műsorelképzelésem, a technika is rendelkezésre állt, már csak az adó hiányzott. Marton Frigyes segített végül is, hogy elinduljon az adás. Az első pillanattól kezdve ott dolgoztam, teljesen amatőrként. Most sajnos nem dolgozom ott, mert 51%- ban megvásárolta a Nap TV, csak 49%- a az önkormányzaté. Inkább várok, mert Gyárfás Tamás országos rádiót szeretne belőle, és akkor szükség lesz rám.

Addig is, és természetesen utána is marad a diákrádió.

Lovász Andrea

Víz és kockacukor

Mielőtt a táborba érkeztem volna, egy számomra meghatározhatatlan, szorongó érzés kerített hatalmába. Úgy tűnt, hogy nem tartozom ide, sosem sikerül majd az összetartozás felé vezető vágányra lépnem.

Most azonban valahogy eltűntek belőlem az efféle félelmek.

Összegyűltünk a filagóriában, éreztem, hogy barátok közt vagyok, s a kellemes gitárzene a szívembe hatolt. Azok az érzések, amelyek a lelkemet szorították, nyomtalanul eltűntek, s helyükön a melegség, a szeretet és az együttlét igénye áradt szét.

Boldog voltam.

A kellemes zene még az ágyban fekvő is fülemben cseng. Ahogy lecsukódnak a szemeim, jóleső melegevel merülök álomba. Holnap is nagyszerű lesz, s rengeteg élmény vár rám.

Jó, hogy itt vagyok. Itt a helyem.

Gálfi Attila

Találkozás önmagammal

Kellemesen elnyúlok a forró homokban. Tökéletesen elengedem magam, s élvezem a hátamat, karomat, nyakamat beragyogó tűző napfényt. Úgy érzem, hogy felemelkedem a magasba, s haladok a kékszürke végtelen felé.

Már az utolsó homokszemcse is kipereg kezemből, visszahull a forró talajra. Beáll a végtelennek tűnő csönd, s a nagy egyetem egy pillanatra megszűnik forogni. Egyre távolodom, a körülöttem elnyúló lények fokozatosan alámkerülnek, s eltörpülnek. Érzem, hogy a világ fölött lebegek. Nem hinném, hogy boldog vagy csupán melankólikus hullámok járnak át éneket.

De tudom, hogy a tetőpontra vagyok, a csúcson, s arra kell összpontosítanom, nehogy meginduljak lefelé a síkos lejtőn.

A csöndet Mozart Kis éji zenéje töri meg. A zuhanás váratlanul ér. Hatalmasat, fájdalmasat rándul a testem, s összeszorított markomból peregnek a nedves törülközőből származó vízcseppek. Az utolsó csepp az utolsó homokszemcsére hull.

Felnézek a magasba. Csodálkozom. Fenn lebegek a felhők között, s a Kis éji zenét hallgatom. A lány dallam ide is leszűrődik. De elvegyül a körülöttem lévő egybefolyó zajok között. Szólnék önmagamnak, de tudom, hogy úgysem fogok válaszolni. Kár a szóért. Hadd legyek ott fenn boldog. Érezzem, hogy a világ fölött vagyok.

Megindulok a tábor felé. Néhány lépés után visszapillantok. Eltűntem már a felhők közül. Belenyugszom. Belenyugszom, hogy minden így alakult, s annak tudatában folytatom utamat, hogy mégiscsak sikerült.

Sikerült találkoznom önmagammal.

Gálfi Attila

Már nem pang a ping-pong...

Találkoztam egy boldog elnökkel. A baráti kézfogás után elégedetten távozott a zöld asztal mellől, szájában a győzelem ízével. Pedig ütött... Ha kellett, kíméletlenül lecsapott. S tette mindezt szünni nem akaró kaján mosollyal. *Tomszer Miklós*, a DUE előkelősége méltóságos léptekkel haladt a döntő felé vezető úton. Előbb *Kovács Zoltán*, majd *Wintermantel Péter*, az elődöntőben pedig *Tóth Lajos* próbálta megfékezni - mindhiába. Így ő a tábori pingpong-bajnokság egyik finalistája.

Hogy ki lesz az ellenfele? Nos, ez már bonyolult ügy. A legjobb 8 közé került *Báthory Gábor* (*Meló Sándor* elleni diadala általános megrökönyödést keltett), *Réti Géza* és *Horváth Macy*, illetve a később lejátszandó *Lotters Krisztián* - *Balázs Géza* derbi győztese. Az áttekinthetőség kedvéért, íme, az eddig ismert eredmények:

Nyolcaddöntő

Tomszer	-	Kovács Z	2-1
Wintermantel	-	Kuti	2-1
Czinszky	-	Váry	2-1
Tóth	-	Kovács L	2-0
Lotters	-	Balázs	?-?
Báthory	-	Meló	2-1
Réti	-	Tarcali	2-0
Horváth	-	Pogátsnik	2-1

Negyeddöntő

Tomszer	-	Wintermantel	2-1
Tóth	-	Czinszky	2-1
Báthory	-	a Lotters - Balázs meccs győztese	
Réti	-	Horváth	?-?

Már lejátszották az egyik elődöntőt, ezen Tomszer meggyőző fölényrel 2-0-ra verte a lelkes Tóthot.

A lányok is elkezdtek a vulkanizált kaucsuklabda büvölését. A nyitómérkőzésen: *Pap Bernadette* - *Bardi Emília* 2-0.

(Vízi) lórugásos pogácsák

A hirtelen jött felhőszakadás elmosta a tegnapi focimérkőzéseket. Rendhagyó módon mind a négy csapat játszott volna, ehelyett csak azott a pálya. Egészen addig, amíg meg nem jelent a *Lórugásos Pogácsa* együttesének két frontembere (*Kázé és Téel*), és örült labdakergetésbe kezdtek. A dagonyázásba fajuló eseményen felszínre kerültek az állati ösztönök, ezek keveredtek az esővízzel, s a keletkezett elegy mégiscsak színfoltot jelentett a tábor életében.

Reménykedünk az ideális fociidőben, ha minden jól megy, ma 16 óra 30 perctől a *Radio Sunshine* és a *Lucky Team* próbál szerencsét, 17 óra 15 perctől pedig a *Szürkebarátok* csapata méri össze tudását a *Lórugásos Pogácsával*.

TABELLA

1. Szürkebarátok	3	0	0	21-4	6-
2. Radio Sunshine	1	0	1	5-11	2-
3. Lucky Team	0	1	1	5-9	1-
4. Lórugásos Pogácsa	0	1	2	7-14	1-

Talány

Most alszik, nem szól semmit. Az álmában újra gyerek, álmában újra teljesül az álma. Fél, szorong. Tipikus eset -- mondja az orvos. Nekem csak (?) egy ember, aki kettős életet él. Szól, de nem mond, ír, de nem vall. Most még szenved a úraszületés kínját, de egyszer... Egyszer ez lesz az üres papíron: Egyszer volt, hol nem volt, ... Volt, van, lesz egy ember.

--mzt--

Kétely

Először félve, bátortalanul kopogtattál be. Kérdezted, nem zavarsz-e, és elmondtad, érdekelne, hogyan készülnek a fotók. Készségesen fogadtalak, mint mindenkit, és örültem, hogy én is tudok valami olyat mutatni, amit idáig még nem ismertél. Csendben ültél mellettem, figyelted, ahogyan dolgozom, és amikor elmentél, megígérted, eljössz máskor is.

Bár emlékeztem ígéretedre, másnap este mégis megleptél. Igazából nem vettem komolyan szavaidat, és ezért nagyon örültem neked. Ismét leültél mellém, már segíteni is tudtál, és a tegnapi csendességed egyre jobban elmúlt. Beszélgettünk, és már csak mint mellékes dologgal foglalkoztunk a fotózással. Egyre meghittebb lett az egész.

Lassan kialakult közöttünk valami. Valami, amit én nem mertem végiggondolni. Későig maradtál, és úgy éreztem, csak a fáradtság miatt mentél aludni. Furcsa gondolatok maradtak utánad. Nem tudtam, mit gondoljak, mit tegyek. Reméltem, reggel majd tisztábban fogok látni. De - reggelre még összezavarodottabban ébredtem...

Laczó Csaba

Ifjúsági műsorok?! II.

Vicsek Ferenc mintha tudatosan kerülte volna az új koncepció kérdését, többszöri rákérdezés ellenére is kitért a válaszadás elől. * Szerinte nem állíthatjuk egyértelműen, hogy nincsenek ifjúsági műsorok, mert például a sugárzott zene főként pop-rock stílusú, emellett pedig több más műsorban is foglalkoznak e stílusokkal (pl. a Rock barikád, a Garázs). * - Mint már Ön elmondta, nem szeretne rétegműsorokat, akkor miért csak olyan műsorok léteznek, amelyek az ifjúság csak egy rétegéhez szólnak (és nem egyértelműen csak az ifjúsághoz, hiszen a rock-stílust például nem feltétlenül csak az ifjúság szereti)? * - Nincs rá szükség, ezért nem is létezik külön ifjúsági műsor. * - Miért nem lehet egy általános ifjúsági műsort indítani, ami az ifjúságot érintő általános problémákkal foglalkozik, közvetíti a legfontosabb információkat és hangvételében is közel áll hozzájuk? Hiszen erre lenne a legnagyobb szükség és biztos, hogy a felnőttek egy része is hallgatná, mivel ma az ifjúság problémái alapvető problémának számítanak, és éppen ezért sokukat érdekelné!

Vicsek Ferenc válaszában azt hangoztatta, hogy a Napindító című műsor keretén belül nem indíthatnak egy ilyen műsort, hiszen az így is nehezen összeforgott, összetartott stábot egy új csoport még jobban széthúzná, és ezt ő végképp nem engedheti meg. Lehetőséget adhat azonban arra, hogy háromszor öt percben a legfontosabb ifjúsági híreket közöljék a műsorban. De ehhez feltétlenül szükséges az, hogy tudják, egyáltalán mit is akar az ifjúság, és hogy a híreket rendszeresen eljuttassa hozzájuk. Hozzátette azt is, hogy ők eddig többször próbálták felvenni velünk a kapcsolatot, de a diákszervezetek nem reagáltak kellő hatékonysággal (tudomásom szerint egyetlenegy diákszervezet sem kapott semmilyen felhívást az együttműködésre - szerző). Csak azt tudja tanácsolni, hogy információkkal ostromoljunk, és győzzük meg őket, hogy tényleg szükség van arra, amit akarunk: "egyszerűen foglaljuk el a rádiót". (Lapzár-takor érkezett a hír, hogy Hollós János, a Napindító felelős szerkesztője lemondott.)

Molnár Emese

Kinek a szégyene?

"...Nyúzd meg az embert, és borzalmas dolgokat találsz a bőre alatt. Egy kést, amelyikkel valamelyik ükapád embert ölt. Egy kezét, amelyik titokban kinyúl, hogy elvegye azt ami másé..."

Zilahy Lajos: *Valamit visz a víz*

Az emberek barbár módon megfosztják egymást a legértékesebb dolgoktól is. Mindattól, ami egy boldog és békés élethez kell. Manapság, amikor barbárságról esik szó, azt gondoljuk, mind ez nem lehetséges itt, a demokratikus és civilizált Európa szívében. Mikor egy etiópiai, tanult ember, azt mondja, hogy ez ami most Európában történik lehetetlennek tűnik még Afrikában is, minden más megjegyzés erről az eszméletlen háborúról felesleges.

Szégyen ma a Balkánon élni, egyazon levegőt szívni azokkal, akik ide vezettek bennünket. Azokkal, akik ránk erőszakolták a testvérháborút. Ha közülünk valaki a nagyvilágba csöppen, nem tud a szemébe nézni. Másképp kellene hogy legyen! Tudják ők milyen érzés pincében lapulni és számolni, hány bomba robban a közelben? Szégyen Európa részéről, hogy nem tudta a kezdet kezdetén kellő képpen felmérni helyzetet! Hiszen a fenyegetésen kívül semmit sem tett. Azok akiknek elvük: *Aut Caesar, aut nihil! -Vagy Cézár, vagy senki más!*-megfeledkezve népükről, törnek maguknak az utat. Nem akarják megérteni, hogy így mélyebbre taszítják magukat, s ha majd egyszer vége lesz ennek az egésznek, nem lesz aki kisegítse őket innen. Addig is az élet forog tovább mint a rulett. Sok-sok szerencsére van szükségünk. Talán olyan szerencse kell nekünk, amit a kéményseprők hoznak. Mikor meglátjuk őket, megfogjuk a gombot ruhánkon, s kívánunk valamit: **BÉKÉT!**

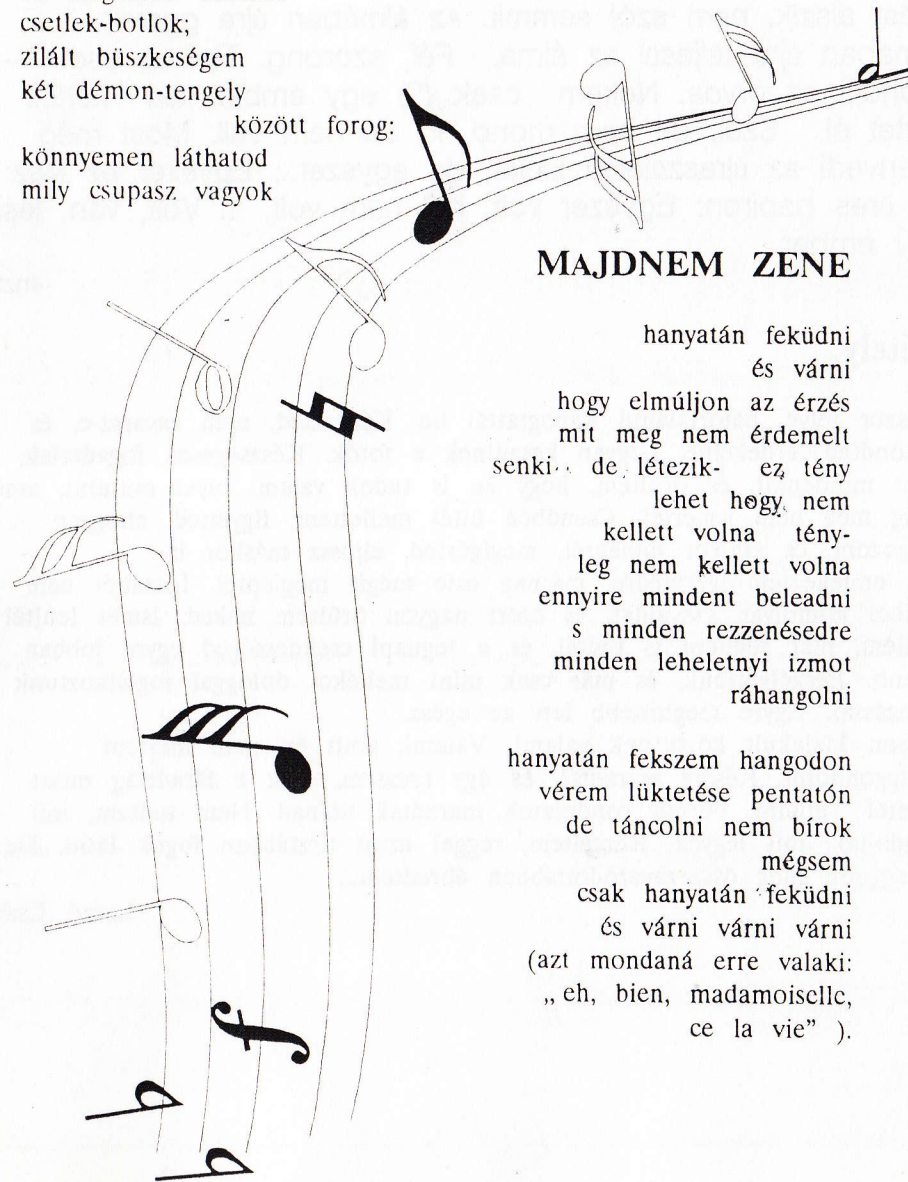
Sándor Ilonka

18 ÉVESEN

isten felé tartanék
de magamba ütközve
csetlek-botlok;
zilált büszkeségem
két démon-tengely

között forog:

könnyemen láthatod
mily csupasz vagyok

MAJD NEM ZENE

hanyatán feküdni
és várni
hogy elmúljon az érzés
mit meg nem érdemelt
senki... de létezik- ez tény
lehet hogy nem
kellett volna tény-
leg nem kellett volna
ennyire mindent beleadni
s minden rezzenésedre
minden lehetnyi izmot
ráhangolni

hanyatán fekszem hangodon
vérem lüktetése pentatón
de táncolni nem bírok
mégsem
csak hanyatán feküdni
és várni várni várni
(azt mondaná erre valaki:
„eh, bien, mademoiselle,
ce la vie”).

Gergely Edit:

CÍMTELEN

szeress, szeress nagyon
 hogy átléphessek a nyakamon
 égjek, égjek szürkés-kék lángokkal
 nehogy eloltsál egy szájni H₂O-val
 mert mi más az élet ha nem egy
 tőled és tőlem kb. 3 méterre
 gondolatban gömbbé sűrített levegő
 amit mindenki meg akar fogni
 de senki el nem ér
 mert lükék, s nem tudják hogy a
 sűrítéssel körbe-körbe légüres lett a tér
 „nem játszunk veled te pocegér...”
 „hölgyem, még valamit kér ?...”
 én csak nagyon szeretnék...szeretnék
 ...átlépni a nyakamon...
 Érted?

hát szeress, szeress nagyon

NAGYAPÁM

lecsukódó arcáról
 nem kívántam
 tovább olvasni
 ráncai mentén
 összetűrtem
 és betettem
 két levendulaillat
 közé

VERS

tudta goethe
 tudta louis aragon
 tudta kányádi
 tudta villon
 tudta blaga
 tudta jeszenyin
 tudta kassák
 tudta babits
 és azt hiszem
 tudnám én is
 csak most éppen

IDEGEN FÖLDÖN,

avagy hogyan láttam meg Nils Holgersson hazáját

(újabb gondolatok)

Ha Svédországról beszélgettünk, ismerőseim első kérdése mindig így hangzott: igaz-e, hogy hidegek. Ha egy semmi választ akarom elintézni, akkor: igen.

Semmit érő mondat. A kint tapasztalt folyamatok többet érnek egy sima reagálásnál. A hazaérkezésem óta küzdök, hogy megin-gassam a „svéd modell”, mindenkit megigéző erejét. Itthon mindenki elájul ettől a bűvös szövszerkezettől, anélkül, hogy tisztában lenne a lényegével. A politikusok kedvenc hivatkozási alapja ez, amit mindenki bevesz, mert olyan jól hangzik. Közhely, amivel megbátkozunk, mert valamiféle reményt nyújt a kilábalásra. Sajtófogás, demagóg kijelentés... Közben elfelejtjük a már ismert jelzőt: hidegek.

Más nemzet, más mentalitás. Mi még csak kapitalizálódunk, ők már kapitalisták. Mi még csak fejlődünk, ők már válságban vannak. Mi még ...

Örülök ennek a „még,-nek. A rengeteg jó dolog ellenére nem kell minden áron a sokat emlegetett svéd modellt követni. Tudnak mintát adni, bemutatni pár jó fogást, de több nem szükséges. Tudomásul kell venni, hogy a „modell”, a svédeknek készült, s nem

nekünk. Az ő praktikuságuk távol áll tőlünk, spórolásuk pedig szinte idegen számunkra. Hova lenne akkor a nemzeti öntudat, a magyarság múltja és jelene. Tudom, ezt szinte már nacionalista szöveg, de mégis ...

Valahogy az az érzésem mi sohasem mertük igazán vállalni saját tudatunkat. Mi magyarok a túlzások emberei vagyunk, ezért csinálunk ügyet mindenfajta megmozdulásból. Félünk, nem ismerünk majd határt, ... meg hát a kényes helyzetünk. Szóval nem igazán ugrálhatunk, s nem vagyunk éppen a helyzet magaslatán.

De: muszáj ezért mindent feladni? Elvégre itthon vagyunk, ez a hazánk. A svéd portákon százával állnak a hosszú póznás nemzeti zászlók, mi meg még a kokárdát is félve tűzük ki. Majmoljuk a nyugatot, idegen kultúrát engedünk be. Nem értem. Valahol ez saját magunk lebecsülése. Eleve magunkba oltjuk a kisebbség érzését, önbizalmunk helyén meg csak egy úr tátong.

Úr, ami csak arra vár, megtöltésük...

Megtöltjük önmagunkkal, saját magunkkal.

HENE

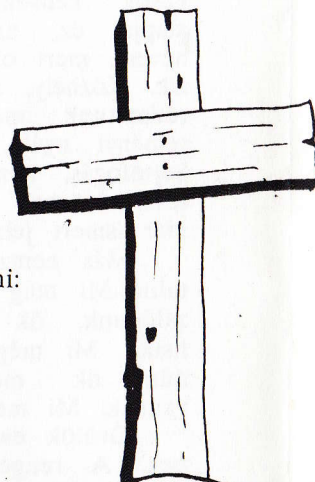

Ballada egy halott lánynak

Emlékszel, Szvetlana,
Csak Cecának hívtalak.
Mennyit kellett kérleljelek az első csókért!
Mennyit kellett várnom, hogy megértsd, Picinykém,
Hogy a csóktól nem nőnek szarvak,
Hogy az egyszerű dolog.
Órák hosszat ültünk a parton,
S fehér kövecskéket dobáltunk a folyóba.
Igen, emlékszem, aznap megfáztál,
De mégis megcsókoltuk egymást
És többé már nem volt fontos számunkra,
Hogy meg lát-e bennünket
Anyád, testvéred vagy apád.

Emlékszel, Szvetlana,
Csak Cecának hívtalak.
Első közös estéink voltak a legszebbek.
Mindenki téged nézett, én pedig
Utáltam őket és nagyon zavart tekintetük.
Igen, Picinykém, elsőként mentünk el este.
Megcsókoltuk egymást minden szerelmes
Nevében, az újévi éjben.

Emlékszel, Szvetlana, Picinykém
Hogy sírtunk mindketten
Mikor Gorant temetni akarták.
Aznap a Dunán láttuk utoljára.
Intett nekünk, mintha azt akarta volna mondani:
Viszontlátásra, szeressétek egymást
Egy kicsit értem is!
Éreztem könnyeidet mellemen,
Sírásod szívemet tépte.
Igen, egyetlen barátunk sincs már...
Emlékszel mit fogadtál meg?
Fiunk az ő nevét viseli majd, testvérem nevét,
És a szeretet, barátság jelképe lesz.
Milyen bolondosan neveltünk néha,
És még jobban szerettük egymást.
Senkire sem volt szükségünk a mi szerelmünkben.
Egymásra találtunk és boldogok voltunk.

Emlékszel, Szvetlana,
Csak Cecának hívtalak.
Együtt olvastuk a behívtól.
El kellett mennem, te pedig sírtál.
Akkor viszont neveltünk, emlékszel, Picinykém,
Mikor megmondtuk apádnak, hogy szeretjük egymást.
Igen, ő mérges volt.
Megtettük AZT az ő tudata nélkül.
Milyen büszkék voltunk...
Számталanszor olvastam leveleidet,
Fényképed mindig előttem állt,
Amikor legnehezebb volt, rád gondoltam
Egy távoli márciusra, hazatérésemre,
A boldogságra, amiről álmotunk...
Igen, tudom, hogy még most is szereted a fagyaltot, a
szegfűt és engem,
Hogy jobb feleden alszol, igen, tudok mindent, Picinykém.
Mindezt szeretném még egyszer látni.
Halom fagyaltot veszek neked, és a világ összes szegfűjét.
Mindent veszek, de Szvetlana, elfelejtettem
Hogy a jelen kegyetlen.
Ha majd jövök, hozok neked szegfűt és ezt a levelet.
Gorannak nagy labdát veszek majd, nagyobbát nála is.
És együtt jövünk majd, hogy ki tudja hanyadszor
Sírodra szegfűt helyezünk és sírjunk, sírjunk.

Emlékszel, Szvetlana,
Csak Cecának hívtalak.
Emlékszek búcsúnkra, fehérben voltál.
Akkor mindketten féltünk:
Gorant vártad, vártuk őt nagyon és megérkezett,
De soha nem gondoltam volna, hogy te nem látod meg.
Tudod, Szvetlana, ő rád hasonlít, csak a szeme égszínkék.

szerbhorvátból fordította: *Sándor Ilonka*